

Jeg synes, det et eller andet sted er underligt, at det netop tager sit udgangspunkt i de ting, der er sket i USA. De fleste af Folketingets medlemmer har været i New York. Hvad er New York? New York er stedet for spraglighed, for forskellighed, for tolerance, for frisind, hvor mennesker arbejder ved siden af hinanden.

En af mine bedste venner arbejdede som valutahandler i New York. Han synes, det var så spændende at have en arbejdsplads, hvor han sad ved siden af en fra Indien, en fra Afrika, folk med forskellige religioner, folk med forskellig opfattelse. Hvad er det, det yderste højre i Danmark bruger den her debat til? Netop til at for nægte alle de ting, som New York er eksemplet på. Hvad er det, Venstre glider med på i dag? Præcis det samme. Synger man stadig i Venstre, når man har møder, den sang, der hedder »Jeg elsker den brogede verden«? Eller er man holdt op med det? Elsker man stadig den brogede verden i Venstre, eller er man så optaget af Dansk Folkeparti og dets relative held, at man nu er villig til også sådan at afskibe gamle sange, der havde et budskab? Det er jo bemærkelsesværdigt, hvor tæt Venstre og Dansk Folkeparti efter i dag er klinet til hinanden i udlændingedebatten. De har aldrig været tættere. Hver gang vi har den her debat, kommer Venstre og Dansk Folkeparti et stykke tættere på hinanden.

Hvis nu man havde forventningerne om en debat, der var båret sådan af håb og tro i det her fantastiske rige samfund på, hvad vi gerne ville udvikle det til, så møder jeg tit – jeg tror også andre af medlemmerne møder det ude omkring – det spørgsmål: Hvorfor diskuterer I aldrig almindelige menneskers vilkår?

Jeg tror, det er Kierkegaard, der har skrevet en bog om frygt og bæven. Sandheden er vel, at højrefløjen kun kan overleve med et konstant budskab, der hedder frygt og bæven. Så har man det bedst. Så har man de mest sikre budskaber. Det betyder, at mange af de mennesker, der sidder tilbage med dagligdags problemer i det her samfund, undrer sig over, at Folketinget ikke er mere optaget af de der dagligdags ting, som optager dem.

Jeg vil komme med den bekendelse: Jeg holder selv meget af det her samfund, også så meget, at jeg synes, at det er bekymrende, at Folketinget bevæger sig så langt på afstand af de debatter, som folk sådan dagligdags er optaget af.

Jeg synes også, det er underligt at opleve midterpartier, selv ordentlige midterpartier som Kristeligt Folkeparti, placere sig det sted, når de

på alle de afgørende stræk distancerer sig fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Det er på trods af Venstres syn på udlændinge, sagde hr. Jann Sjørnsen. Det er på trods af Venstres holdninger til ulandspolitik. Det er formentlig på trods af Venstres og Dansk Folkepartis sociale holdninger. Det er på trods af holdningerne i miljøpolitikken. Det er på trods af, på trods af, på trods af. Det må da være helt underligt for Kristeligt Folkeparti at skulle ud og forklare, at på alle de indholdsmaessige stræk er man uenig med dem, man i øvrigt synes skulle danne en regering. Det er virkelig det store mysterium i dansk politik.

Vi står formentlig over for den mest afgørende kamp nogen sinde, og en kamp, der er langt, langt vigtigere end tidligere politiske kampe, vi har stået over for, fordi højreorienteringen i dansk politik er så meget mere rabiatt, end vi så i 1980'erne. Jeg var ikke nogen stor beundrer af hverken Schlüter eller Uffe Ellemann-Jensen, men de vovede sig dog aldrig over den kridtstreg i dansk politik, at de tillod sig at udnævne en lillebitte gruppe og sige: Det er jeres skyld, at det går så skidt, som det går i det her samfund. Det gjorde de aldrig.

I dag står vi med borgerlige politiske ledere, der gør det konstant og gør det i en stadig mere skinger form. Det synes jeg burde være nogle overvejelser værd, bl.a. for centrum i dansk politik, om det virkelig er den alliance med et så rabiatt højre, som man tror vil bibringe det danske samfund fremskridt.

Jeg tror, at mange af de mennesker, som har fulgt debatten, sidder tilbage med en fornemmelse af, at højrefløjen i virkeligheden er flintrende ligegladd med de problemer, der optager almindelige mennesker. Man er mere optaget af med frygten som drivkraft at erobre magten for enhver pris.

Hvad var højrefløjens budskab til de mennesker, der lever på lave ydelser, de ældre, der kun har den nøgne folkepension og ingenting ved siden af, de mennesker, der lever på de lave satser, på dagpenge eller på bistandshjælp, de mennesker, der lever på de lave satser på førtidspension? Det var: I skal på grund af frygtens budskab stemme på os.

Jeg tror, at de vil føle sig grusomt snydt, hvis de vågner op en iskold februardag og finder ud af, at det, de troede skulle bruges til at lave udlændingepolitik og sådan noget, i virkeligheden bliver anvendt til de mest skarpe sociale nedskæringer, der nogen sinde er set i det her land.